

[Aksel Larsen.]

dansk militært forsvar er en umulighed; man skal gå en anden vej.

Kjær Rasmussen: Ja, nu har hr. Aksel Larsen jo plukket hønen, så den løber ganske bar rundt, jeg skal derfor gøre det ganske kort.

Det kommer næppe som nogen overraskelse, at vores parti ikke kan kaste sig ud i en diskussion på det grundlag, som er socialdemokratiets og VKRs. Vi må selvsagt stille os selv det spørgsmål: hvad er det egentlig for en politisk sammenhæng, de foreliggende lovforslag skal ses i? Denne politiske sammenhæng er, som forslagsstillerne selv rigtigt gør opmærksom på, NATO-politikken. Som bekendt er vort parti modstander af denne sikkerhedspolitik, og vi ville derfor selv være med til at aflede opmærksomheden fra det væsentlige, dersom vi kastede os ud i en diskussion om styrkemål på socialdemokratiets grundlag.

Vi må naturligvis fortsat holde fast ved det, der for os er væsentligst i sammenhængen, nemlig at NATO-politikken er en forkert politik. Det er en politik, som indadtil belemrer os med ukontrollerede efterretningstjenester, hemmelige kartoteker, grundlovsstridige lytteposter, NATO-depoter, hvis indhold man kun kan gisne om, og endelig hemmelige nødplaner i stil med den, der bragte den græske junta til magten.

Det er en politik, som udadtil forpligter det officielle Danmark på undertrykkernes side, hvad enten disse undertrykkere nu hedder Portugal eller USA, og hvad enten undertrykkelsen finder sted i og foretages over for lande i Afrika eller i Sydøstasien.

NATO-politikken har endvidere bragt os i alliance med Europas værste fascistdiktaturer, direkte som det kommer til udtryk gennem Grækenlands og Portugals medlemskab af NATO, og indirekte, som det kommer til udtryk gennem USA's snævre forbindelser til det fascistiske Spanien. USA's kontaktmænd til dette land er som bekendt NATOs øverstkommanderende; så vidt jeg husker, hedder han Goodpaster. Jeg synes, forslagsstillerne skulle betænke, at det militær, som de i dag foreslår ændret, skal bruges til at sikre den NATO-politik, som jeg lige har ridset op her.

Det siger sig selv, at VS ikke vil være med på det foreliggende grundlag, men skulle jeg endelig gøre en bemærkning om forslaget om en hvervet hær, skal det da blot være denne, at en sådan hvervet hær for os vil være en vederstyggelighed.

Hanne Reintoft: Vi vil simpelt hen af alle grunde gå imod de foreliggende lovforslag. Først og fremmest indebærer de ikke et eneste skridt henimod den afrustning, som er vores militærpolitiske mål. Vi har fortsat den indstilling, der altid har været i den danske arbejderklasse, hvor en antimilitaristisk tradition lever endnu. Den ordning, der foreslås, er heller ikke billigere, men snarere dyrere end den gældende ordning, og det er i sig selv en grov hån mod en befolkning, som man netop i disse tider kræver så store økonomiske, sociale og kulturelle afsavn af.

Lovforslaget strider også i hele sin motivering mod den udenrigspolitiske udvikling, som vi mener er i dansk interesse, nemlig dansk neutralitet forbundet med positiv dansk støtte til den europæiske sikkerhedskonference, der er afgørende for Danmarks sikkerhed. Da jeg læste de mange henvisninger til, at vor hær var en del af en større helhed og dermed af en større helhedspolitik, kunne jeg ikke lade være med at tænke på en tidligere socialdemokratisk vurdering af et sådant forsvar: det er som lynafleder uden jordforbindelse, der tiltrækker faren uden på nogen måde at aflede den.

Jeg undrer mig også over denne vældige militærstrategiske debat — det konservative indlæg lød jo nærmest som Estrups forsvar for kystbefæstningen i 1870'erne, var det vist — for jeg tror slet ikke, det er det, der er meningen med dette forslag. Det er snarere valgpolitisk lokkemad over for de unge, der med rette er modstandere af den meningsløse militærtjeneste, og så er det vel samtidig en slags beroligelse over for Washington og Bonn.

Vi forstår godt de unge. Militærtjenesten er i sig selv kostbar, og den føles meningsløs og nytteløs. Det gør den dobbelt, når det gang på gang understreges både i lovforslagets motivering og i praksis, at der ikke kan tales om et dansk forsvar. Men at de unge i givet fald kan blive ofre i en europæiseret krig,